

Van alle dingen vond ik
tekenen het leukst.
Maar een vel papier
was meestal te klein.

En op straat liepen de mensen er gewoon overheen.

Eindelijk vond ik een plek waar ruimte was.
Maar toen mijn tekening bijna af was,
begon het te regenen.

Een oude man kwam naar buiten.
'Ik ben Anselmo, een schilder, net als jij,' zei hij.
'Wil je komen schuilen?'

Zoiets had ik nog nooit gezien!
'Wat een bende, hè?'
zei Anselmo vrolijk.